

A SOMODI ORSZÁGOS MŰVELŐDÉSI TÁBOR

A tizennyolcadik *Somodi Országos Művelődési Tábor* idén *Jászón* rendezték meg. A tábor intézményét a kezdet kezdetén magyar értelmiségi fiatalok azért hívták létre, hogy *a magyar kultúra ápolásának* minden évben legyen egy központi eseménye Felvidéken. A rendezvénysorozat legfontosabb funkciója napjainkig ez maradt: *az anyanyelv megőrzése, "a műveltebb kisebbség" szolgálata.*

A tábor színhelye hosszú éveken át a Kassa közelében fekvő Somodi-fürdő volt. A rendezvény főszervezője, a CSEMADOK Kassa-környéki Területi Választmánya 1999-ben új helyszínt választott, Jászót.

Jászó, a hajdan magyar falu ma már a jelenlegi *nyelvatáron túl*, Kassától 20 km-re nyugatra fekszik. Gyönyörű kéttornyú *templomát és kolostorát* a premontrai rend építette. Évszázadokon keresztül *Jászó hiteles hely* volt. Ez mai nyelvhasználatunkban a közjegyző intézményének felel meg. Ám nemcsak kulturális értékek vannak itt. A településnek csodálatos *cseppkőbarlangja* van.

II. Nyári Egyetem Jászón – ez volt a tábor hivatalos elnevezése. Jeleznén azt, hogy a rendezvény már tavaly olyan színvonalat ért el, hogy azt méltán lehet nyári egyetemnek hívni. Az egy héten keresztül tartó programsorozatnak idén *"Magyar sorskérdések az ezredfordulón"* volt a mottója. Olyan témák köré csoportosították az előadásokat és a beszélgetéseket, mint *"Kereszténység és magyarság", "Helyünk Európában", "Hagyomány és irodalom", "Szülőföld és nagyvilág"*. Az *"Ezredvégi táborítűzek"* világánál arról szövegezték, hogy mit érdemes átvinni a harmadik évezredbe. *"A fontos az, hogy találkozzunk, beszélgetünk, átadjuk egymásnak a tapasztalatainkat és megpróbáljuk felemelni közösségeinket az egyetemes magyarság kulturális színvonalára"* – vallja a rendezvény főszervezője Boda Ferenc CSEMADOK-titkár. Ezt a tábor *magyarok szervezték magyaroknak*. A gondolatok, a beszélgetések azonban szélesebb körben kavargtak. A résztvevők az *egyetemes emberi kultúra* iránti elkötelezettségükről tettek tanúbizonyságot.

A korábbi évekhez képest még egy újítást vezettek be a rendezők. Elsősorban *családokat* vártak a táborba. A gyermekek számára *játszóházat és kézműves foglalkozásokat* szerveztek. Amíg a felnőttek a világ megváltásával voltak elfoglalva, a kicsik a gyermekvilágot fedezték fel. S persze, volt lehetőség a közös részvételre is. Szülő és gyerek *együtt és külön* élvezték a sok programot. A táborban mindenki ismert mindenkit. Igazi *szellemi műhely, alkotó közösség* jött itt létre.

Nem hiába dolgoztak – főként társadalmi munkában – a szervezők. Erőfeszítéseiket siker koronázta. Ezért biztos, jövőre is lesz hozzá erejük, hogy megszervezzék a nyári egyetemet. Boda Ferenc így fogalmazta meg ezt az érzést: *"Nekem a találkozások adnak erőt ahhoz, hogy ezt tudjam csinálni."*

A VIII. GYIMESI TÁNCTÁBOR

Gyimesközéplek, 1999. július 25 – augusztus 1.

Lassan nemzetközi nagyrendezvényé fejlődik a hagyományos Gyimesi Tánctábor. A többszáz résztvevő nemcsak az anyaországból érkezett, de Európa más országaiból, sőt a tengeren túlról és Távól-Keletről is.

A tábor programja a hagyományos volt, de a választék jelentősen gazdagodott. A lényeg, – mint mindig, – most is a néptánc, a népzene és a népdal tanítása-tanulása volt, ám a szervezők idén külön csoportot szerveztek a kezdőknek, a haladóknak, a felnőtteknek, a kisebb és a nagyobb gyerekeknek. De, aki egy kicsit lazítani akart, az elmehetett a kézműves műhelybe fát faragni, bútorfestést tanulni, szőni, horgolni, vagy foglalkozhatott a rovásírással. A tábor ideje alatt több kirándulást szerveztek, volt táborút, s persze minden este táncház. Olyan előadók adták meg az esti programok rangját, mint dr. Andrásfalvi Bertalan, dr. Balázs Lajos és Tőkés László.

A szervezők természetesen a tábor életébe bevonták a helybéli adatközlőket is: a zenészeket, a táncosokat, de még a természetgyógyászokat is. Az egyik szervező, András Mihály szerint szándékuk az volt, hogy a rendezvényen jelen legyen a teljes népi kultúra, annak természetes környezetében. Így a résztvevők első kézből sajátíthatták el a tanulnivalókat. Ez – szerinte – azért jó, mert ez így lesz hiteles. S így emberi kapcsolatok is létrejönnek. A résztvevők visszajárnak ide és itt töltik szabadságukat, a Szilvesztert, itt ünneplik születésnapjukat. S ezen kapcsolatok révén sok gyimesi család – életében először – eljuthat Magyarországra is.

A művelődési ház nagyterme és az iskolaudvar állandóan tele volt táncolókkal, de a rendezvény környékén mindenütt lehetett olyan résztvevővel találkozni, aki éppen valamelyik figurát próbálta, vagy fennhangon énekelt, hogy el ne felejtse a most tanult strófát...

Míndehhez a gyönyörű gyimesi táj adott keretet.

